

Política per a un país

ENRIC MORERA

Secretari general del BLOC

i portaveu adjunt del Compromís pel País Valencià

La meua primera intervenció com a diputat del BLOC i portaveu adjunt del Compromís va tindre lloc a finals de juny per a proposar a les Corts l'aprovació d'una declaració institucional sol·licitant la derogació del decret d'abolició dels Furs signat per Felip V el 29 de juny de 1707. Decret que va tindre com a conseqüència la supressió de les institucions que donaven vida i les llei que li donaven existència jurídica al Regne de València, i que el Borbó va ordenar només dos mesos després de la seua victòria militar al camp d'Almansa.

En virtut d'aquell decret, el conjunt d'institucions i preceptes legals que donaven existència jurídica i política al Regne de València, van ser suprimits emparant-se en el dret de conquesta. No cal dir-ho, el poble valencià va perdre la sobirania política que li havia estat concedida per Jaume I quasi cinc segles abans i que havia anat consolidant-se i actualitzant-se mitjançant el pacte i la negociació entre el rei i el regne. Un pacte que es duia a terme, precisament, en el marc de les Corts Valencianes.

En aquesta proposta de declaració institucional, explicava que tres-cents anys després d'aquells fets, els valencians i les valencianes comptem amb un marc legal que reconeix la nostra especificitat com a poble, com a nacionalitat històrica, i que permet l'exercici d'eixe autogovern en diverses institucions pròpies. La recuperació d'una part de l'autonomia política perduda ara fa 300 anys ha estat el resultat de la mobilització, reivindicació i lluita de milers de persones al llarg d'aquests anys i, precisament per això, no pot ser considerada com una concessió, sinó com una primera fita en el camí del poble valencià per recuperar la llibertat que, aleshores, va ser arrabassada a cop de decret.

A grans trets, els he resumit quina era la proposta, que no diu gran cosa i que acabava per demanar la derogació de l'abolició dels Furs. Si voleu, una derogació simbòlica, que no tenia més intenció que recordar la data i fer justícia amb la nostra història i, sobretot, amb tota la gent que des d'aleshores ha lluitat per la recuperació del nostre autogovern. Però res ha passat de d'aleshores. Ni el PP ni el PSOE ho han tingut en compte. Bones paraules i res més. De forment, ni un gram.

Si tenim en compte que els dos partits centralistes no són capaços de cedir davant una proposta tant subversiva com demanar la derogació simbòlica del decret del Borbó, de fa 300 anys, quin remei ens queda si no cap altre que fer la política nosaltres per a que de fora no ens la facen per nosaltres? Permeteu-me la llicència, però les coses cauen pel seu propi pes i sense política pròpia, no tindrem res més del que tenim. I sense partits propis, no hi haurà política pròpia, sinó una desfeta nacional com la que va tindre lloc fa 300 anys. Per això els vull parlar de la política pròpia i del BLOC, d'un partit per a un país, del nacionalisme del futur.

El BLOC, tercera força del país

En la política parlamentària els cicles venen marcats per les convocatòries electorals i, en un partit com el BLOC, per al qual els comicis més importants són els municipals i els autonòmics, no hi ha cap dubte que el 27 de maig ha marcat un punt d'inflexió en la nostra trajectòria.

La presència de dos diputats del BLOC a les Corts Valencianes és la principal novetat que han aportat estes eleccions autonòmiques i, com ja s'ha exposat en més d'una ocasió, s'ha satisfet així un dels objectius que la nostra organització s'havia marcat per a la contesa electoral: la plena institucionalització del nostre partit. No hem d'oblidar, a més, que amb els nostres diputats i els d'EU s'ha trencat l'amenaça –ara més real que mai– d'unes Corts bipartidistes.

No cal dir que, en les Corts, aspirarem a treballar aquelles matèries que més interessin a la nostra gent i en les que més ens poden diferenciar: l'atur i la creació de llocs de treball, medi ambient i ordenació del territori, reclamar les inversions al territori per part de l'Estat, educació, sanitat, suport a les pimes, seguretat, autogovern i política lingüística. En cap cas, però, l'entrada a les Corts Valencianes no pot fer-nos perdre la perspectiva que el BLOC continua sent, i este és un dels seus màxims valors, un partit eminentment municipalista. Només cal fer una ullada als darrers resultats electorals per comprovar que el BLOC és, de lluny, la tercera força en presència municipal i, en definitiva, institucional al País Valencià.

La triangulació necessària

Dit això, però, és necessari que el BLOC actualitze el seu esperit fundacional, com a organització d'acollida i eina política d'un ample i divers contingut valencianista. Certament, el BLOC ha de ser un lloc on siga possible la participació política del conjunt del moviment social valencianista.

El panorama electoral valencià està en un procés accelerat de simplificació, de bipolarització. Les darreres eleccions autonòmiques n'han estat una bona prova, i tot sembla indicar que les properes generals consolidaran la mateixa tendència. Això, sense cap mena de dubte, és una oportunitat per al projecte polític que representa el BLOC. Davant d'este escenari, és imprescindible treballar intensament per fer possible la “triangulació” del panorama polític valencià i perquè més enllà del PP i del PSOE hi haja espai per a un tercer pol polític que represente els sectors valencianistes, progressistes, i ecologistes que no se senten representats actualment per cap de les dues grans forces.

Per a seduir eixe tercer espai cal aprofundir en els valors de la igualtat, la protecció dels vulnerables, la llibertat com a autonomia, els drets però també les responsabilitats, l'autoritat però amb democràcia, etc. L'acció política s'ha d'orientar cap a prioritzar l'economia i l'ocupació, desenvolupar la justícia social sense limitacions, augmentar els recursos per a la sanitat i l'ensenyament, afrontar els problemes de seguretat, afrontar una reforma de l'Estat del Benestar, superar la separació públic-privat i diferenciar clarament la titularitat del servei de la seua provisió, centrant l'atenció a la qualitat del servei i la llibertat d'elecció. En definitiva cal oferir solucions per als problemes en lloc de crear-ne.

En eixe tercer espai, no es tracta de tindre una posició equidistant entre dos punts, sinó de trencar l'esquema bipolar (PP o PSOE) i aportar nous elements al debat polític: la preocupació pel medi ambient, l'autogovern, la política entesa com un servei a les persones, la participació ciutadana, els drets civils etc. Tots estos són valors tradicionalment progressistes, però a hores d'ara no formen part de les prioritats del model polític que representa el PSOE. Són valors que estan presents en l'ideari i en la pràctica política del BLOC, però també d'altres forces polítiques del nostre País, per la qual cosa esdevé fonamental bastir ponts amb eixes formacions i treballar conjuntament per fer emergir eixe tercer pol.

Un panorama ple d'incògnites

En aquest sentit, el panorama polític valencià actual, i el dels propers mesos, pot oferir-nos la possibilitat de fer passes significatives en este sentit:

- En primer lloc, perquè el partit progressista majoritari, el PSPV-PSOE, és previsible que inicie un procés de renovació, de reflexió —i probablement de crisi— després de les eleccions generals i seria lògic que plantejara una estratègia d'apropament al centre polític, àmbit on entra en competència amb el PP; este escorament del PSOE podria beneficiar-nos electoralment.

- Un altre factor que cal considerar amb deteniment és la crisi d'EUPV després d'haver perdut vots i representació, a les grans ciutats del País i les seues àrees metropolitanes, fet que els ha deixat sense el principal banc de vots; les divergències internes en esta organització també poden fer que alguns votants —i militants— nacionalistes d'EUPV opten per altres fórmules organitzatives que els situarien molt a prop de l'espai que ocupa el BLOC.

- Des de 1999 el BLOC ha concorregut a totes les conteses electorals supramunicipals en coalició amb partits verds. Els aspectes vinculats a la defensa del territori continuaran formant part essencial de l'agenda política valenciana del propers anys.

En conclusió

Els partits estem al servei de la ciutadania i el BLOC ha d'estar, per tant, al servei dels milers de valencians i valencianes que van votar *Compromís* a les darreres eleccions autonòmiques. El PP ha guanyat, és cert, i ha consolidat la seua majoria absoluta, és cert també, i precisament per això el BLOC ha de mantindre's ferm com a representant d'eixa meitat de la població que no va voler que guanyara el PP; el BLOC ha de continuar oposant-se a les polítiques retardatàries del PP. Les properes eleccions generals poden marcar un punt d'inflexió en la trajectòria política al País Valencià: poden consolidar i reforçar el bipartidisme al nostre País, o poden permetre'ns posar les bases per avançar en la triangulació de l'espai polític valencià i en la confluència de distintes organitzacions existents al panorama polític valencià.

El futur del BLOC —que és com parlar del futur del País Valencià— passa necessàriament per liderar l'espai valencianista, progressista i ecologista que ha de garantir la triangulació del panorama polític valencià. Un lideratge, però, que no es pot basar en un

protagonisme exclusiu del nostre partit (ni de cap altre) sinó en la cooperació amb forces polítiques i amb col·lectius socials amb els quals compartim la ubicació en eixe espai polític, tot reconeixent, això sí, el pes determinant del BLOC dins d'eixe àmbit, tant per la nostra presència institucional com pel nostre pes en quant a militància i simpatitzants.

No debades, és l'única manera, no ja de trencar el bipartidisme, sinó de fer realitat una política per a un país, una política pròpia a fi que d'ací 100 anys els valencians del segle XXII puguen celebrar en les Corts el quart centenari de l'abolició dels Furs per part del Borbó, sense problemes, i puguen demanar la derogació del decret de 1707, amb tot el que això implica.